

Szerkesztőség:

PLEBÁNIA-HIVATAL,
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
 évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

V I Z Z O L T Á N

Kiadótulajdonos:

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
 kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 50 kr.

Szent István napján.

Valamint az egyes ember életében vannak napok, a melyeket az különös kegyelettel tart meg s melyek mintegy megálló helyei a gyorsan lepergő életnek, arra adva a Gondviseléstől, hogy azoknál a mindennapi életgondokat egy kissé letéve, mélyebben szálljunk magunkba, megkeressük lelkünkben az Istent s új erőt merítsünk a további küzdelemhez azon gondolatból, hogy nem élünk ok nélkül, hogy fáradozásunk az örök gazda előtt tel van jegyezve . . . így vannak a nemzeteknek is ünnepeik, a midőn az ugyanazon ország gyermekei a közösség érzetében egy szívvel és lélekkel a multak homályaiba merengnek el s midőn nagy őseik emlékét lelkük elé idézik, egyszersmind azok erényiből lelkesedést merítenek önzetlenül közremunkálni ama hazának javára, a melyet őseink nagy erényei megszereztek és fenntartottak.

Ma is egy ily ünnep verőfénye terjeszti szét áldó sugarait e szép Magyarországon, Szent István első magyar király dicső emléke szól ma hozzánk e napon s lehetetlen, hogy mi hidegen haladjunk el ez emlék előtt s ne gondolkozzunk egy kissé az ünnep jelentősége felett.

Szent István ünnepe ma már nemzeti ünnep, a melyből részt kér magának Magyarország minden vallású és nemzetiségű népe. És midőn a törvényho-

zás ilyenné nyilvánította azt, ezzel nemcsak saját programját akarta jelezni, de egyszersmind a polgárságnak is Szent István első királyunkban oly példányképet adott, akinek követése csak a hazának nagygyártételéhez fog hozzájárulni.

Ismeretes előttünk, hogy Sz. Istvánban különösen két erény magaslik ki, t. i. a forró hazaszeretet és mély vallásosság; mindkettő nála a legszébb egyetértésben volt meg s e kettő közös munkája volt csak képes azt a csodás változást véghez vinni hazánk népének legbensőbb világában, a mely csaknem páratlanul áll a világ történetében.

Ma napság, mikor az epigonok korát éljük, amidőn kis emberek a nagyok ruhájában járnak, sokszor halljuk a gunyos megjegyzéseket, a melyekkel a lelki szegények igyekeznek bölcseségüket fitogtatni, hogyha a vallás, a positiv hit itt-ott úri helyen is a maga őszinteségében, magasztosságában megnyilatkozik. Sokak előtt ma már csak egy fogalom van szent, amelyet egyedül bálványoznak s ez a haza. Soha annyi öblös frázist nem hallott ez a szegény ország, mint mostanába, ha valami nemzeti ünnep előadja magát. Ilyenkor azt hinnők, hogy csupa tetőtől talpig szittya vitézettel van dolgunk, akik ha kell, életrehalálra küzdenének az „imádott“ hazáért, — ha nem ismernők közelebről embereinket, egyéb alkalmakból, amidőn a legkisebb

áldozatra sem voltak hajlandók érte, ha komolyan arra került a sor.

A hazafiságnak tehát nemcsak bombasztikus jelszavakból kell állni, hanem a szív mélyén gyökerezni s tettekben is megnyilatkozni. Ehhez azonban egyedül a vallásos lélek szolgálhat biztosítékul, a mely t. i. megadja a „császárnak, ami a császáré és Istennek, ami az Istené!“

Azért ti, akik e drága haza sorsát szivetekben hordjátok s hivatva vagytok sorsának intézésében érvényesülni, jó lesz ma Szent István dicső alakját megjelentetni lelki szemeitek előtt. Az ő jelleméből láthatjátok, hogy az istenfélelem nem bigottéria, de nagy államférfiúi erény, a vallási kötelmek teljesítése nem korlátolt felfogás szüleménye, hanem a nemes lelkek szokása, a hazaszeretet nem jelszó, hanem önfeláldozó munkálkodás.

Ha az országok, megyék, városok, helységek ama vezérei, kik eddig a technikai haladás folytán a merev anyagelviség által hypnotizálva vannak, fel fognak ocsúdni végre azon lethargiából, a melybe a csillogó külsejü, de erkölcsi tartalom nélküli álliberalizmus süllyesztette őket, befogják látni, hogy a vallás az ország alapja s igazi bölcs csak az, aki Sz. István szellemében vezeti a reá bizottakat, aki nem a régi tisztas épületek romba döntésében keresi egy új kor dicsőségét, hanem az ezre-

TÁROZZA.

Emlékkönyvbe.

A tavaszra gondolj téiben,
 Öröm közt a bús napokra;
 Szirtes uton járj merészen
 A rózsák közt ovakodva.

Jó a völgyben, szép az ormon,
 Szállj magasra, ám de ritkán!
 Vágyad inkább legyen otthon
 A szűk völgyben, mint a sziklán.

Bú-baj közt is szép az élet!
 Virágért a tüskét türd el,
 Vedd, mint sorsod közli véled,
 Az édest a keserűvel.

Borong az ég, majd megkékül,
 Mosolygás a könyv testvére;
 Ne várj élvét árnyék nélkül,
 Ne is búsulj nem remélve.

Igy, alatt, fent, — fényben, árnyban,
 Állj mosolygva, állj szilárdan;
 S meg ne sirass, meg ne bánj
 Semmit, semmit óh leány.

Jó s balsorsról minek szóltok!
 Mennyit szenved? Milyen boldog?
 Magán áll az emberen;
 Ég föld vidul s bús a nárczis;
 Míg a füge a sziklán is
 Édes gyümölcsöt terem.

T. M.

Meyer úr Königsbergből.

Strom Elvira!

A szellős Fata Morganához hasonló valami derül fel előttem e név olvasásakor — úgy érzem, mintha a messze Lengyelországban volnék áttéve és a sensburgi múzsatemplom világot jelentő deszkái, a melyeken az én ottani tartózkodásom ideje alatt ismételtén láttam a könnyen öltözött Múzsát, valamint a nagy, óriási sorsot lépdelni, megjelennek szemeim előtt.

Strom Elvira! Miként egykor Venus a paradicsomi sziget, Cythera közelében kiemelkedett és az ő isteni lépései alatt virágok fakadtak, úgy merülsz te föl ma gondolataim hullámzó tengeréből és emlékezeteimnek szendergő virágbimbóit életre varázsolod, úgy hogy azok a te reád való gondolás arany sugarától felpattannak a mosolygó ifjú emlékezet csokrává, a melyet a te lábaidhoz helyezek, Strom Elvira!

És ezek nagy lábak voltak! Még mindig magam előtt látom azokat, mert neked, Elvira, szenvedélyed volt állandóan rövid ruhákban járni. Csak nagy megerőltetéssel lehetett a te járó eszközeidet a fekete cipőkbe kényszeríteni, amint azt a folyton tátongó zsinórzat bizonyítja, amelyből a színehagyott fűző egy indiskrét rácsozathoz hasonlóan kikandikált.

Elvira oly nő volt, aki csak fekete glaccé-keztűt viselt. Azonkívül az ő méltóságteljes feje hollófekete fonatokban ragyogott.

Fekete keztűk — fekete fonatok! Ó ezek voltak Elvira büszkesége és disze és talán épen azért nem kímélték azokat az irigy emberek és

azt suttozták, hogy keztűi, a melyeket mindig kezeiben és nem kezén viselt, az ő egyébként egészen mondászerű, boldogult férjének hagyatékából származtak; hajfonatai pedig fekete vasfonalakból vannak és viselőjük időről-időre viaszszal élénkíti azokat fel.

Gonosz világ! — — — —

Sok év után történt, hogy sorsom azon vidékre vezérelt, a melyet Elvira, mind egy „vándor színművész-társulat“ vezetője tett veszedelmessé, mivel ő Sensburg, O-telsburg, Passenheim stbbi helységeket szerencsétlente színházi játékával. Így tett ő, de ez nem szép volt tőle, amint azt saját szemléletéből be is tudom bizonyítani. Ugyanis mindjárt megérkeztem után Schillernek egy előadását, az „Ármány és szerelem“ cziműt láttam, amely csaknem a büntető törvénykönyv határát érintette (nyilvános illetlenség), daczára annak, hogy Elvira maga játszotta Lujzát a legsötétebb hajfonatokkal és az ő negyvenhat év óta megért talentumát vitte be a küzdelembe.

Még magunk a sensburgiak sem, akik pedig a világ legtűrelmesebb közönsége, voltak Elvirácska és „bandá“-jával megelégedve többé. Hivatalosan ugyan nem lázongtak, de szenvedőlegesen ellenállásba helyezkedtek, nem látogatták ezentúl a vigjátékokat és az öreg tánczterem, a melyben Thália és Melpomene szerepeltek, a színházi estéken oly üres és pusztá volt, mint egy komoly szerelmes portemonnaie-ja, ki 17 hét óta lőt-fut nyári szerződés után.

Ez igen rossz dolog volt — de még gonoszabb is jött! A helyi hatóság a sensburgiak megsértett műérzékét a magáévá tette és egy határo-

dek által megszentelt hagyományok tiszteltben tartásában.

Akkor majd egy jobb kor fog újból derülni reánk s akkor fogjuk igazán megülni örömmel a honalapító szent király áldott emlékezetét!

A szőlészeti köréből.

Többektől azon aggodalmat hallottam hangzatosn, hogy a lisztharmat (odium) elleni védekezés árt a szőlőbogyóknak, valamint a bornak is. Erre vonatkozólag ép jókor jött augusztus 13-án a 33. számú „Borászati Lapok”-ban egy közlemény, mely ezt tárgyalja és előadja, hogy a lisztharmat rohamos pusztulással fenyegeti az ország szőlőtermésének nagy részét és hogy az ellen más óvszert, mint a tiszta kén és az Aschenbrand-féle réz kénport nem ismernek; de sem a tiszta kénpor, sem az Aschenbrand-féle réz kénpor a szőlőbogyó szövetet meg nem támadja, hanem csak annak héját ideiglenesen bevonva védi a lisztharmat ellen, — kémiai behatással tehát csak az ódium gombára van, nem pedig a szőlőre.

Németországban 30, Franciaországban több mint 40 év óta védekeznek a lisztharmat ellen és egyetlen biztos szerül eddig csakis a kénkeverék bizonyult, de azért annak semmi nyomát sem találjuk, sem a szakirodalomban, sem a gyakorlatban, hogy ezen az alapon a szőlő értéke vagy a boré devalválódott volna.

Ugy voltunk 8—10 év előtt is, mikor hozzáfogtunk a peronospora elleni védekezéshez, kigyót békát kiabáltak reánk, mérgeg keverőknek neveztek el, népesábitóknak nyilvánítottak és egész rém regények jelentek meg a napi lapokban. Pedig Franciaországban, Sztóriában, Karintiában és Olaszországban már régen védekeztek a peronospora ellen így, de azért ha hozzá juthattunk francia borhoz, azt jó izléssel elfogyasztottuk káros következmények nélkül. Az akkori lárma nem volt egyéb, mint néhány borüzérnek reklamja — és most nálunk is alig van már szőlő, mely rézgálicczsal nem érintkeznek és hála a Mindenhatónak, káros hatása soha se volt, sőt a permetezett szőlőből kikerült bor izletesebb, erősebb és értékesebb, mint a permetezetlenből való. Most ha nagyobb borkereskedő a telepre kijön, az első kérdése: „Hányszor volt permetezve a szőlő?”

Tisztelt szőlőbirtokos társaim, haladni kell a korrallal, a világosságot egy hordó csap-dugaszzal elzárni nem lehet, — az emberiséget a bajtól megóvni, a szakértők és tudósok vannak hivatva, kik a vegyésznek matadorjai és azzal szakszerűleg foglalkoznak. Arról meglehetünk győződve, hogy ha azok azt találnák, hogy a réz és

kénvegyülék oly mértékben, a minővel a védekezés történik, az emberi szervezetre káros hatással lehetne, a közegészségügyi tanács javaslatot tett volna a magas kormányának, hogy a permetezéseket szüntesse be.

Tehát védekezzünk és kérjük a mindenható atyánkat, hogy óvja meg e lényeges sok bajtól szőlőtelepeinket, hogy e nemes nedv a magyar-nak visszaadhassa a pezsgő életet és erőt a sarkantyú összeütésére.

Kubicsek János.

Műkedvelői előadás.

Vasárnap, f. hó 13-án játszott le az iparos műkedvelő ifjuság Berezik Árpádtól az „Igmándi kispap” című népszínművet félíg telt ház előtt. *) Kossuth Lajos-szobrának alapja javára. Kossuth apánk, a nemzet édes atyja emlékét majdan hirdető szobor alapjának megvetéséhez nem járult sietve az a nép, kinek ő hazát s annak fenntartására szabadságot adott.

A páholyok s az első padosok néma szemrehányással panaszkodtak a részvétlenség miatt, melylyel Kossuth emlékét, nemzetének gyermekei illetik . . . de igaz, az édes apa megbocsájt hálátlan gyermekeinek is.

Az iparos ifjuság nemes törekvéssel, lankadatlan tüzzel fogott hozzá most is, hogy mint első vesse meg alapját a szabadságot, hazaszereget fennen hirdető szobornak: a hazaszereget tüzének e dicsérendő fellángolásáért bizonyára nem az iparos ifjuság arcát festi pirosra a szégyenpir.

A darab előadása következőképen sikerült: Jól választottak iparosaink, midőn a nehéz drámai menetű darabok helyett egy víg népszínműnek adtak előnyt, a mi inkább összeegyeztethető temperamentumukkal. Az előadás elég jól sikerült s egy élvezetes estével gazdagította sivar társadalmi életünket.

Halmi Károly (Ferencz) komoly szerepében jól játszott, csak kissé mozgékonyabbnak kell lennie a színpadon; egyéniségéhez komoly szerepek valók, mint azt mostani szereplésében is előnyére láttuk érvényesülni. Lendvai Fánika (Esz-tike) Halmi Károly partnere ügyesen megfelelt hosszú szerepének s egyes jeleneteiben megérdemelt tapsokat is csalt ki a közönségtől; kár, hogy beszédét nem tette élénkebb menetűvé, mi nagy előnyére vált volna. Piros Bél (Nagy János) szerepére a legalkalmasabban kiválasztott egyén, ki jó hangsúlyozásával, játékaival s pompás maszkjával élénk tetszést aratott, egyike a legjobban játszó műkedvelőknek. Méltó partnere volt ő Kovács Gizellának (Erzsi), ki belépésekor oly kifogástalanul eltalálta a hangot, mozgást — a mi egy nagy-

*) Hisz' azért nem érdeklődött a t. közönség, mert én nem játszottam. Gyurka, a szedő-gyerek.

igmándi falusi tanítónéhoz illik — hogy színésznőnek sem vált volna szegényére. — Varga Erzsike (Biri) bátor fellépésével egészen otthonosan mozog a színpadon, mint a fiatal menyecske személyesítője csinos külsejével kellemes színpadi jelenség volt. Általános tetszést aratott Andrási Etelka (Lazsák Zsuzsa) játéka, élénk mozgásával, beszédjével megkapó hűséggel játszott a válogatott szavú pesti szobaleányt; magas természetével impozáns színpadi alak volt. Nemkülönből jól játszott Halmi Ferencz (Király Pista), szerepét jól felfogta, megszokottan mozgott a színpadon; bonviván szerepekre kiválóan alkalmas. Gelez Lipót (Báthor Bogdán), mint plébános elég jó volt. — Csizmadia Károly (Peti), Molnár György (Mózes), Sipos Mihály (Kadarka), Siller Gusztáv (Garabó), Juhász István (Molnár) mind kitűnően maszkírozott alakok nagyban hozzájárultak a darab jó sikeréhez, kis szerepükben oly kifogástalanul játszottak, hogy még Temeskőzy Gerzson páratlan éles szemével sem fedezett volna fel játékukban senmi kívánni valót. Drubina Irénke (Kádasné) paraszt menyecske öltözetében tipikus alak volt. Varga Ilonka, Varga Juliska kis szerepükben is kellemesen hatottak a közönségre. Nem hagyhatom itt említés nélkül Varga Ilonkát (Póli), ki élénk megjelenésével, ügyes mozgásával, igazán kedves kis ezükrébaba volt; rövid szerepéből már kiesilant tehetsége, jövőre nagyobb szerepekben szeretnénk látni.

Az egész előadásból kitűnik, hogy darabot, de szereplőket is jól választott az iparos ifjuság, kritikus tollat bénító szépeket vive a színpadra. Azonban megszívlelésre ajánlom, hogy ne változtassák folyton szereplőiket, mert bizony, olyan publikum, mint az abonyi, már műkedvelőktől is elvár korrekt játékot, mit a kezdet nehézségeivel küzdő első fellépőktől nem is lehet várni.

Az előadás jó sikeréhez hozzájárult még a rendező Máthé Jenőnek lankadatlan fáradtsága, aki kitarással (Nem esuda, hisz nagyon sok szép lány volt ott *) tanította be a műkedvelőket. — Abban pedig, hogy a hölgyek valóságos angyalokká varázsolva jelentek meg a színpadon, Rajz Ödöné a főérdem, ki a maszkírozás nagymestere volt; a miért bizony csók szobrot emelhetnének neki e műkedvelő Thália papnői.

Este azután multság volt a Kórház-kertben, mi nagyon szép rendben folyt le.

Nem-füles (Tantossy József.)

* Gyurka, a szedő-gyerek.

MI UJSÁG?

— **Szent-István napja.** Ma ünnepli a magyar nemzet I. szent királyának emlékezetét, akinek történelmileg elismert legfőbb érdeme az volt, hogy a folytonos háboruskodáshoz szokott,

zott rendeletben egy napon értésére adta Strom Elvirának, hogy tőle a tovább játszás engedélyét megfogja vonni, ha csak nem fog valami jobbat előadni.

Honnan vegyen valami jobbat, hogy ha nem akar lopni! gondolta volna talán egy férfi, engedett volna a körülmények kényszerének és huzczolkodott volna tovább, de Elvira szívósabb természetű volt — ő megállta a csatateret és hogy miként tette ezt, ez képezi az én vándorutam legvigabb emlékeinek egyikét.

Csakhamar a fentebb említett ukáz kibocsátása után Sensburgban hire támadt, hogy egy hírneves vendég fog fellépni a színpadon: Meyer úr Königsbergből!

Természetesen senki sem ismerte e nagy histriót — de hát mit tesz az? Meyer úr Königsbergből! Ez bizalomkeltően hangzik, mert „Meyer”-nek csak egy valóban jó színészt nevezhetnek és „Königsberg” volt régtől fogva az Eldorádó, a honnan minden jó származott. Eddig minden jól ment — csak az volt csupán a baj, hogy Elvira maga sem ismert ily nevű színész urat és csak pillanatnyi ihletét követve e gyűnevet odadopta a népkedveltség megmozdult hullámaiba, hogy a fenyegető kiutasítást elkerülje.

De a színházlátogatók komolyabban fogták fel és mióta a vendégjáték hire a levegőben volt, csak azért keresték fel gyakrabban Elvira Muzsatermet, hogy azt a pénztárnál megkérdezzék:

— Mikor fog vendégszerepelni Meyer úr Königsbergből?

És miként az ember mindennel, ami elsőkélyesedik a gyakoriság által, végre betelik, úgy

végre ez a kérdés is Elvirának egész a torkáig nőtt és azért elhatározta magát egy műveletre, a mely vagy-vagy, vagy mindent megint vagy a fenyegető romlás elkövetkezését siettetni fogja.

Egy szép reggel az utcaszögleteken nagy plakátok ragyogtak, a melyek a titokteljes Meyer úrnak Königsbergből vendég fellépését hirdették másnapra. Ez Kotzebue „Zürzavar” című darabjában történe, egy oly darabban, a mely az ifjabb nemzedék előtt teljesen ismeretlen — az öregekben igen csekély része előtt is legfőlebb csak álomszerűen volt ismeretes.

Az este érkezett — a „ház” zsúfolásig megtelt, valósággal 31 tallér és 12 garas jött be — oly összeg, aminőről egy sensburgi szinigazgatónak legmerészebb képzelete sem álmodott soha. Csak Elvira nem örült e fényes bevételnek, mert ah, a plakátok csak csupa szédélges volt, neki nem volt Meyerje, akit a színpadra küldhettek volna és azért nem maradt egyéb neki hátra, mint a pénztárnak nagy gonddal biztonságba helyezése után a harmadik felvonásban kijelenteni a tömegnek, hogy a vendég beteg lett és nem játszhat. Akkor aztán Isten nevében jöhet akár a vízözön.

Az első felvonás vége felé volt és a jól hangolt közönség azt igen kegyesen fogadta — természetesen, mert a várt Meyer úr Königsbergből csinálta a jó hangulatot.

A második felvonásnak kellett kezdődni és Elvira asszony aggodalma a hazudott vendégre való tekintetből a legmagasabb fokra emelkedett, midőn a színpadon egy rövid, vaskos ur jelent meg 60 év körül és igen sajátságos külsejű, aki magát Büller Nepomuk földbirtokosnak mutatta

be és nagy erélyvel követelte elő az ő elszökött unokáját, aki idegen név alatt, mint fiatal szerelmes Elvira védelme alá helyezte magát. Hiába magyarázta ez, hogy az átmeneti színésznek legálább is a mai szerepét be kell fejezni, különben az előadás lehetetlenné lesz téve, az öreg megmaradt nézete mellett, mint gyám és azzal fenyegetőzött, hogy az ifjut sajátkezűleg fogja a színpadról lehúzni, ha ez megmeri tenni, hogy lábával mégis a bódé deszkájára lép.

„Bódé-deszka!” ordított fellázadva Strom Elvira, de ezen pillanatban keresztül cikázott agyán egy gondolat, oly nagy — oly merész, a minőt Thespi kocsijának a legtalálékonyabb kormányzója eszelhet ki „nyomasztóan félelmes” helyzetében.

Néhány titkos szó elég volt legelső társát arról értesíteni és öt perc múlva fölemelkedett a függöny, míg az igazgató Büller Nepomuk úrnak gúnyosan odakiáltott: „Nos, hát vigye el unokaöcsését, ha van bátorsága!”

„No, talán nem viszem el?” viszonzá nyugodtan a szívós természetű öreg, erősebben megmarkolta súlyos úti botját és állást foglalt az első és második kulissza megett.

És elvitte őt!

Az ifju jövevény-színész mit sem sejtve jobbról lépett föl, midőn, ó borzalom, jobbról nagybátyja megforgatott bottal megjelent és hangosan odakiáltott: „Ficzko, komédiásnak neveltelek én téged! Rögtön jösz velem haza!”

A jelenet igazán természetű volt, a közönség igen élénken megtapsolta Meyer urat Königsbergből, mert véleménye szerint az idegennek annak kellett lennie.

szilaj magyar nemzetet a keresztény vallás tanai-
vel, a melyeket még ő maga is személyesen ter-
jesztett, annyira megszelídítette, hogy azt bele-
olvastva az európai népkoncertbe, megvetette az
ő létezésének szilárd alapját.

Nálunk nemcsak nemzeti ünnep, de kiváló
kath. egyházi ünnep is, amennyiben ma van az
a b o n y i b ú c s ú. Mindenesetre a templom-
építő ősök hazafias buzgóságáról tesz e körül-
mény tanúságot. Már az alapkö letétele is a tem-
plom újjáépítéséhez e napon történt meg, amint
ez a plebánia „Historia domus“-ában olvasható,
ahol a következők foglaltatnak: 1773-ban július
hó vége felé, amidőn az új egyház alapjai meg-
vetettek, az első követ Szentmártoni Ferenc
több közbirtokos, plebános és szerzetes jelenlét-
ben Szent-István magyar király ünnepén szent
ünnepélyességgel lehelyezte . . .

Az idei búcsú szent hangulatát az országos
vásár profán zaja fogja megzavarni.

— **A kath. autonomia** 27-es bizottsá-
gának tervezetét a múlt héten küldte meg 10 pél-
dányban id. szolnoki Schefftsik István kerületünk
megválasztott önkormányzati képviselője. Hogy a
nevezett mily lelkiismeretesen igyekszik a beléje
helyezett bizalomnak megfelelni, mutatja az a
levél, a mely a tervezeti példányokat kísérte s
mely a következőképen hangzik:

„Anyaszentegyházunk önkormányzata alapvető ja-
vaslatának kidolgozására kiküldött 27-es bizottság munká-
latát befejezvé, azt a Biboros Hercegreprimás ur Ó Emi-
nentiájára a czéltől küldötte el kezeimhez, hogy eme nagy-
fontosságú művet beható tanulmány tárgyává tegyem.

Mint hogy pedig meg vagyok győződve arról, hogy
tisztelt választóim a kivivandó önkormányzat keretbe tar-
tozó mozzanatok iránt meleg érdeklődéssel viseltetnek,
kötelességemnek tartottam a bizottság munkáját sokszo-
rosítottatni, annak példányaiból néhány darabot főtisztelendő
urak a czéltől tisztelettel megküldeni, hogy a javaslat
tartalmát illetékes hűveivel megismertetni, észrevételeit
még a Congressus ujonani egybehívása előtt velem közölni
sziveskedjék.

Önkormányzatunk sorsára nézve nézetem szerint
csak előnyös lehet az, hogy ha a közvetlenül érdekelt hí-
vek annak az alapjával, melyen az létesíteni szándékozták,
jó eleve megismertetnek, a munkálatra vonatkozó ész-
revételeiket képviselőjükkal tudatják, mert csak ily beható
eszmecseré folytán leendő képviselő az illetékes helyen
érvényesíteni.

Fogadja . . . stb.“

— **A rk. iskolaszék** múlt vasárnapi
gyűlése a következőképen folyt le: 1. Elnök beje-
lenti az egyházmegyei főhatóság végzését, amely-
lyel Rithnovszky Antal a megszerzett képesítő
alapján kántori állásában megerősítették; a hitval-
lást és a hivatali esküt letette. 2. Az új iskola év
költésgvetése megállapították: Az áthozatal az idén
kedvezőtlen, amennyiben 327 frt 73 kr. az adóság,
a mely a rendszerinti pénztármaradvány első tét-
telét képezi. Az iskolaföldeket a múlt árlejtés al-
kalmával jelentékenyen magasabb bérösszegért
sikerült kiadni. Kiadás többletet okoz a tavalyihoz
képest a tanítói fizetések tétele, amennyiben a 7
ujabb tanító 50 frtnyi lakbérére 100 frtra egészítte-

„Jössz vagy nem jössz?“ folytatá az öreg fel-
bőszülve e kigunyoltatás felett, amint ő hitte és
oly természetűen megsuhogtatta botját, hogy a
háladatos hallgatóság őt újabb tapssal jutalmazta.
A fiatal ember, aki rokonát jól ismerte, leugrott
és Büller ur őt követni akarta — Elvira azonban
másképen gondolta a dolgot. Most már meg van az
ő Meyerje és nem engedhette el őt oly könnyű
szerrel! Minden oldalról előrontottak kiabálva rá
a színészek, ő pedig mint egy labda ugrált jobb-
ról balra — előlről hátra és minden jobban tom-
bolt és ordított, annál inkább tapsolt alul a tömeg,
a mely e pompás színész természet előadásától
egészen neki volt lelkesedve.

Végül egy viharos negyed óra után a jelenet
véget ért a függöny lebecsátásával. — „Lássuk
Meyert!“ „Elő, elő!“ ordították a neki lelkesedett
sensburgiak.

De Büller-Meyer úr nem jelent meg, mert
gyorsan unokaöcsése után eliramodott, de Strom
Elvira megköszönte az ő nevében a kitüntetést és
biztosította a közönséget, hogy a „tisztelt vendég“
a hónap végével ismét fel fog lépni — tette
hozzá gondosan, ha a közönség részvétele a kö-
vetkező előadásokon oly arányú lesz, hogy addig
még itt időzhet társulatával.

Nos, a legközelebbi előadásokon a részvétel
igen élénk volt — hogy azonban még egyszer
fellépett volna „Meyer úr Königsbergből“, azt erő-
sen kétlem.

Persze megesküdni nem lehetne reá, mert
én az emlékezetes vendéjáték után három nap
mulva elutaztam.

tett ki a múlt év ígérete szerint, a legidősebb
tanító pedig a nyugdíj alapra való tekintetből ed-
digi fizetéséhez 50 frt pótlékot fog kapni lakbér-
illetmény ezimen. Tekintettel erre, valamint azon
körülmenyre, hogy az iskolaadó alaplól tavaly óta
mintegy 1100 frt elvonatott, az iskolaadó 1900-ra
emeltetik. 3. Az elmúlt év számadásainak meg-
vizsgálására több tagú bizottság választatik. 4. A
kántori deputatum kiadása végett bemutatja elnök
az aktualis kántornak az előjáróság által a pénz
felvételéhez megkivánt lemondó nyilatkozatát ez
illetékről a nyug. kántor élet-tartamára.

— **Jótekonycélú művész-estély.**

1899. augusztus 20-án, azaz vasárnap, O. Keczer
Irén, Abonyi Gyula, Körösmezey Gusztáv a nem-
zeti színház tagjai, Abonyi Gyuláné műkedvelő
közreműködésével művész-estélyt rendeznek, mely-
nek műsora a következő: I. Rész: „A levél.“
Magánjelenet Gabányi Árpádtól. Előadja O. Ke-
czery Irén. „A hajótörés.“ Magánjelenet. Irta
Coppée. Előadja Abonyi Gyula. „A föld és
népei.“ Humorisztikus felolvasás. Irta Gabányi
Árpád. Felolvassa Körösmezey Gusztáv. „Clary
Contra Clary.“ Magánjelenet. Előadja O.
Keczer Irén. — II. Rész: „Az amerikai
nábob.“ Bohózat 1 felvonásban. Irta Eugene
Labiche. Személyek: Hortense, fiatal özvegy —
O. Keczer Irén; Francine, komorna — Abonyi
Gyuláné; Fougerson, amerikai — Abonyi Gyula;
De Courvalin, államügyész — Körösmezey Gusztáv.
— A tiszta jövedelem részben az Abonyi Lajos
szobor alap javára fordítatik. Kezdeté este 8
órákor.

— **Aratási ünnepély.**

Mindig örül a
lelkünk, ha a munkaadó és a munkások közötti
szeretetről, egyetértésről beszélhetünk, mert ebben
látjuk meghazudtolva legékesebben a socialismus
nagyban hangoztatott jövőjét, amiben pedig hinni
nem akarunk, mert elégségesnek tartjuk a mai
társadalmi rendet arra, hogy annak keretén belől is
érvényesülhessenek a munkás osztály jogos igényei.

Régi jó szokás különösen az alföldön, hogy
mikor az aratók hosszú, fáradságos munka után
learatják a gabonát, elhozzák az arany kalászok-
ból készült koszorút a birtok tulajdonosához, a
jól bevégzett munka megérdemelt gyümölcsének
symbolumaként. — Ilyen aratási ünnepély folyt
le a múlt vasárnap özv. Blaskovich Al-
bertné úrnő birtokán. Négy leány vitte a bir-
tokosnő kastélyához a díszesen elkészített koszorút,
a melynek széles nemzetiszín szalagján a
következő felírás volt olvasható: „Nagyságos özv.
Blaskovich Albertné úrnő abonyi birtokának 1899.
évi terméséből hálás tisztelettel az aratói.“ —
Itt azután Babesán István munkás V. Z.
következő kis alkalmi költeményét szavalta el:

Lehulltak az arany kalászok,
A hogy munkált az arató
És a mivel Isten megáldott,
Már egybegyűjtve mind a jó.

Izzadtunk, fáradtunk a munkán,
Türtük a forró nap hevét,
De most már boldog öntudattal
Háláljuk Istenünk kegyét.

S utána kegyes Asszonyunknak
Jövének csókolni kezeit,
A szegények jó angyalának
Hálánkat tölmácsoljuk itt.

Nem adhatunk elismerést
Mást, mint e szerény koszorút.
A munkásnak jó szíve van csak,
Mely szól, amint beszélni tud.

Fogad a hát nagyságos Asszony!
Ama legforróbb óhajunk,
Hogy még soká éltesse Isten
S legyen tovább is védő angyalunk.

Az úrnőt láthatólag kellemesen lepte meg
munkásainak ez elismerő hálája s kitartásra, hű-
ségre buzdítva aratóit, megajándékozta őket; mire
ugyancsak Babesán István egy kis rimes mondó-
kával vett búcsút, megköszönve a kegyes adó-
mányt. Ezzel az ünnepély véget ért. — A ko-
szorú a szegedi gazdasági kiállítá-
sra lesz felküldve. (T. J.)

— **Közigazgatási bizottsági hatá-**

rozatok az iskolákról. A jövő hóban
megkezdődő tanév már előre veti árnyékát. Az
iskolaszéki elnökökkel a következő megyei szabály-
rendeletek közöltettek az elmúlt hét folyamán:
1. Az iskola épületek és udvarok a tanév kezde-
téig teljesen rendbe hozandók és kitisztítandók.
2. A szorgalmi idő alatt a tantermek naponkint
söpörtessenek, de ne a gyermekék által. 3. A
beiratás mindenütt szept. 1-én kezdendő meg, az
előadás pedig szept. 10-ikén, 4. A szorgalmi idő
csak jun. végén fejezhető be, azért a zárvizsgá-
latok is csak jun. hó legutolsó hetében tarthatók

meg, a melyekről az előjáróság két héttel előbb
köteles a tanfelügyelőséget értesíteni. 5. A mulasz-
tók lajstroma pontosan vezetendő s minden hó
1-én és 15-ikén beadandó. A mulasztás büntetés
díja az illető szülőkkel azonnal végrehajtandó.
6. A szept. 15-iki mulasztási lajstromhoz az isko-
lák órarendje is csatolandó.

Ezekben kivonatoltuk röviden az új megyei
szabályzatot a tanügyre vonatkozólag. Nem titkol-
hatjuk el, hogy meglepő benne az a kategorikus
hang, amely azon előmlik; annál inkább feltűnik
az, miután nyíltan van hangoztatva abban, hogy
az a hitvallásos (alias felekezeti) iskolákra nézve is kötelező. — Nem
vonjuk kétségbe, hogy e szigorú rendelkezés szép
célokat akar elérni s nem is e tekintetben fejez-
zük ki esodálkozásunkat, de azért, mert a hitköz-
ségek, a melyek áldozatok árán tartják fenn isko-
láikat, a törvény értelmében eddig még autonó-
miát élveznek, a melyeket újabb országos
törvény nem szüntetett meg. Azért azt hisszük,
hogy a megyei közigazgatás egy kissé túllőtt a
célon, a midőn a „felekezeti“ iskolákkal szemben
is közvetlen előjárói szerepet gyakorol, a melyre,
eddig legalább, az egyházmegyei kormány s az
általa kinevezett püspöki tanfelügyelő volt jo-
gosítva.

— **A cigányok ellen.**

Fáraó népére
rossz idők járnak. Annyi galibát csinálnak már,
hogy a hatóságok lessacsán megunják a folyton
ismétlődő „cigánystiklit“, melyek tényleg már-már
nem illenek bele a modern század keretében. Mint
a belügyminiszteriumtól leérkezett rendeletben kö-
zölt statisztikai kimutatás igazolja, a vidéki közsé-
gek és falvakban elkövetett lopások, betörések lö-
kötések hetven százalékát cigányok követték el;
ennél fogva aztán elrendeli a miniszter, hivatko-
zással 1881. évben ez ügyben már hozott rende-
letre, hogy a cigányokat a hatóságok ne engedjék
a községek és falvak határában huzamosabb ideig
letelepedni. Kivételt képeznek ezen tilalom alól
azok a cigányok, kik szabályszerű hatósági engedély-
vel vásárokra árulni járnak, vagy pedig azok
a cigánykaravánok, melyek vásárra menetelük köz-
ben községről-községre bizonyos meghatározott
időre tartózkodási engedélyt nyernek.

— **Az eczet drágulása.**

Miután a
kiegyezéssel kapcsolatban a fogyasztási adók új-
ból úgy rendeztetek, hogy az eczetgyártáshoz
szükséges szesz is, a mely eddig a szeszgyárosok
szabad termelésének volt fenntartva, f. év szept.
1-től a szesztermelési kontingensbe be fog számítat-
ni ebből kifolyólag az eczetgyárosok az eczet
árát a szesz áremelkedéséhez képest emelni fog-
ják. Az eczetgyárosok f. hó 14-ikén Budapesten
tartott országos értekezlete ezen áremelkedést ez
idő szerint hectoliterenkint 1 frt 50 krban állapí-
totta meg.

— **Vasuti kedvezmények a kiáll-**

ítás látogatóinak. A magyar királyi állam-
vasutak összes állomásairól, ha legalább husz
utas jelentkezik csoportosan, akik a szegedi ki-
állítás megtekintésére utaznak, valamint a kiállítá-
s ideje alatt Szegeden megtartandó kongresszuo-
sok bármelyikére utazóknak, bárha egyenkint is
szállanak vasutra, olyforma kedvezményt adott az
igazgatóság, hogy a megváltandó II. osztályú
egész jeggyel az I. és végre a III. oszt. egész
jeggyel a II., egy fél III. oszt. jeggyel a III.
osztályban lehet utazni, ugy a személy-, mint a
gyorsvonatoknál.

— **A mezőgazdasági munkaköz-**

vetítés. Darányi Ignác földmívelésügyi minisz-
ter arra készül, hogy beváltsa azt az ígérte-
tét, mely a mezőgazdasági munkáskérdés ügyének az
egész vonalon való rendezését mielőbb kilátásba
helyezte. Ebbeli akációjának legközelebbi lépcső-
foka a munkásközvetítés országos szervezése. Már
a munkaadók és munkások közti jogviszonyt
szabályozó 1898. évi II. törvényezikben is vannak
a mezőgazdasági munkások munkaközvetítése
ügyére nézve bizonyos rendelkezések. Minthogy
ez a törvény a legteljesebb sikerrel ment át a
gyakorlati életbe, a földmívelési miniszter —
mint halljuk — legujabban részletes tanulmányok
nyomán teljesen kidolgoztatta azt a törvényterve-
zetet, melynek alapján a mezőgazdasági munkás-
közvetítés országosan szervezetenek. E törvény-
tervezetet a miniszter már megküldötte a gaz-
dasági egyesületeknek bizalmas hozzászólás céljá-
ból. A beérkező válaszok után meglez a végső
fogalmazás a tervezeten, úgy, hogy a földmive-
lési miniszter alighanem már az ősszel a képi-
selőház elé terjesztheti a nagy fontosságú tör-
vényjavaslatot.

— **A munkások érdekében.** A földmívelésügyi minisztérium megbízásából a Dunán-túl ez időszerint elmunkálatok folynak a munkások élet és baleset biztosítására szolgáló szövetkezet létesítésére. A szövetkezetet, amelyet azután több helyütt is fognak létesíteni, a kölcsönösség alapján szervezik és tagjai heti igen csekély befizetések mellett, tekintet nélkül az életkorra, a baleset által elő idézett munkaképtelenség esetén rendszeres segélyt, halálesetén a hátramaradt családtagok egy előre megállapított biztosítási összeget kapnának.

— **Az iparosok nyugdíja.** A kisiparosok régóta hangoztatják, hogy nyugdíjalapot kellene teremteni, hogy az előregedett iparosoknak nyugdíja legyen. A dolgot most az országos ipar-egyesület vette kezébe Matlekovics Sándor kezdeményezésére. Matlekovics Sándor indítványára mindenekelőtt megállapítják egy az iparosok számára létesítendő nyugdíj-rendszer matematikai alapját, azaz, hogy mennyi befizetés mellett, milyen részvétellel, milyen esetben és mennyi nyugdíj adható, továbbá megteremtik ezeken az alapokon a biztosító szövetkezetet, illetőleg annyi tagot szereznek, amennyivel a kiszámított matematikai alapon a nyugdíj-pénztár megindulhat. Az országos ipar-egyesület a legutóbbi ülésén Matlekovics Sándor javaslatára el is határozta mindjárt, hogy megkeresi az első magyar általános biztosító társaságot egy szövetkezeti alapon létesítendő nyugdíjintézet tervezetének elkészítésére.

— **Gazdasági előadások.** Amint lapunk olvasói előtt már ismeretes, megyénk gazdasági egyesülete is búzgólkodik, különösen az arra alkalmas téli időben azon, hogy a megye gazdálkodó közönségének népies előadásokat tartva, a modern gazdasági ismeretek terjesztésével fejleszse a föld okserű kezelése iránt a kedvet. A gazdasági egyetemen az illető szakminiszter is pártolja, mert elrendelte ez előadásnak az ország minden részében való tartását a jövő teltre.

Abonyban, amint tudjuk, három ily előadás lesz, a mely remélhetőleg fel fogja vonni magára gazdáink figyelmét. Hogy mily nagy az érdeklődés egyebütt, ahol már ily előadások tartattak, azok iránt, mutatja azon fokozatos haladás, melyet az azokat hallgatók száma évről-évre felmutat. Három év óta tartják ezeket az előadásokat, az első évben 34 ezer ember hallgatta, a másodikban 200 ezer, a harmadikban 400 ezer. E rohamos haladás bizonyára azon előadások gyakorlati értékét bizonyítja.

— **Magyar emlék külföldön.** Örömmel kell tudomásul vennünk mindazt, mi külföldön a magyarság erényeit hirdeti, örömmel legkivált, ha idegenben elismerést vívhat ki valamely művészi alkotásunk, mely egyuttal a magyar népnek története, nagy idői és nagy férfiai iránt való kegyeletét ábrázolja. Előkelő magyar mesterek megfestették a szabadságharcz egy győzelem csatáját óriási vásznon panorámának, de annyi ambícióval, olyan lelkesedéssel, hogy művük elüt minden más panorámának nevezett körképtől. A kép főalakja Petőfi és Bem. Általok van megfestesítve a világszabadság eszméjének keretébe, melynek mindketten oly hősei voltak a magyar szabadságharcz eszméje. E kép most, melyet a főváros minden lakosa, a fővárosban megfordult minden idegen és vidéki sietett megnézni, külföldre megy — Varsóba. Az oroszokhoz az a kép, mely a magyar szabadságharcz honvédeknek győzelmét hirdeti az osztrákorosz szövetségesek fölött. Hirdetni fogja ott is, hogy erősen él bennünk a felszabadja mult hősi küzdelem emléke, a kegyelet annak harczosai iránt, de hirdetni fogja egyben a magyar művészetet is, mely ily roppant vásznon is, bár rendeltetésénél fogva elsőbbségben is a panorámas effektusra kellett ügyelnie, ilyen művészt alkotott. Örömmel vesszük tudomásul, hogy e kép épen Oroszországba megy, de dicsérettel kell megemlékeznünk a körképtársaság ama elhatározásáról is, hogy mielőtt a képet kivinné, mindenkinek, aki még nem látta — s ez főképp a vidékieknek szól, kik ez időtájt járnak a legközelebb a fővárosban — a legkönnyebben hozzáférhetővé tette a képet azzal, hogy belépődíját a bizony drága 50 krról leszállította — 20 krra.

Szerkesztői üzenetek.

N. V. Gomba. Köszönet a küldeményért, valószínűleg a jövő számban közöljük. — A tószegi állás nem lett volna megfelelőbb a mostaninál?

Vén Slapák. Helyben. Ebben az ügyben kár szót vissztegetni, mert eső után köpönyeg. Mindenesetre kétségbeesztő az a közöny, a melylyel illetékes helyen a közönség vallási érzületét ignorálják.

1233./I. 1899. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Tószeg községben a község által egy új róm. kath. kántor-tanítói lakás építése határozatván el, annak vállalat útján való felépítésére árlejtés hirdettetik. Az árlejtés tárgyalására 1899. évi szeptember 8-ának délelőtt 9 órája Tószeg község-házához tüzetik ki.

Felhivatnak az érdeklődő építési vállalkozók, hogy írásbeli s részletes költségjegyzékkel ellátott ajánlataikat a községi elöljáróságnál szeptember 7. napjáig adják be. Az építendő épület tervrajza, az építés leírása s az építési feltételek a községi jegyzői irodában a szokott hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Tószeg, 1899. aug. 15.

Az építő-bizottság.

Eladó sertések.

Gulner Gyula orsz. képviselő bolhási tanyáján 53 drb. 1 éves kivágott süldő; 5 drb. 1 1/2 éves kivágott süldő és 11 drb. 3/2 éves kivágott kocza egyenként vagy összesen eladó.

Hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, miszerint Abonyban, a szolnoki-uton lévő özv. Hirsch Izraelné-féle házban egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

mészáros-üzletet

nyitottam.

Legjobb minőségű hús kilója **48 kr.**

Midőn erre a n. é. közönség szives figyelmét felhívom, egyszersemind kérem nagybecsű pártfogását.

Kiváló tisztelettel
Deutsch Pál.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17.

18—50

tisztelő hive
WEKERLE SANDOR.

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem hörkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebtül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságú **1 fut 20 kr.**, egyszerű **60 kr.**, homoktalp **40 kr.**, GYERMEKEKNEK FELE.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét lejobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

VISZONTELADÓKNAK MECFELI LŐ ÁRENGEDMÉNY.

Általános asbestárú-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-u. 18.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok
Váci-körút 63. sz.
Budapest
által a legjutányosabb árak mellett ajánljának:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek
továbbá járgány-cséplőgépek, lőhőre-cséplők, tisztító-rosták, aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

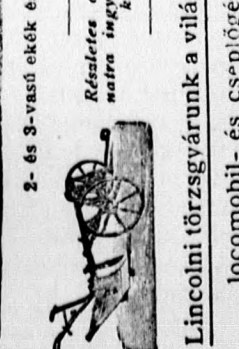
"Columbia-Drill"

legjobb sorvetőgépek, szeeszkavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes aczéi-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Résletes ábrák kint nátra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ le-nagyobb locomobil- és cséplőgép gyára.